

Sygnatura akt I C 1401/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 7 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Ryszard Jaworski**

Protokolant Katarzyna Czerniawska

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2014 r. w Oleśnicy sprawy

przy udziale stron:

powód (...) **S.a.r.l. z siedzibą w Luxembourgu**

pozwany **R. S.**

o zapłatę

powództwo oddała

Z.

- odpis wyr. dor. pełn. powoda z pouc. o apelacji oraz pozwanemu z pouc. o sprzeciwie

7 stycznia 2014 r.

I C 1401/13

UZASADNIENIE

Powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego określonej należności pieniężnej wskazując, że nabyła wierzytelność wobec pozwanego od poprzedniego wierzyciela jakim był (...) SA. Pozew w tej sprawie skierowany został do elektronicznego postępowania upominawczego a strona powodowa powołała się na fakturę o numerze (...) z wskazanymi różnymi kwotami zaległości i z różnymi terminami płatności.

Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, sprawa została przekazana do sądu właściwości ogólnej dłużnika i powódka wezwana została do usunięcia braków pozwu.

W wykonaniu tego zarządzenia powódka wniosła o zasądzenie dochodzonej kwoty i złożyła wnioski dowodowe dla wykazania jej zasadności (k.15).

Pozwany nie wdał się z spór co do istoty sprawy i nie stawiał się na terminie wyznaczonej rozprawy.

W tej sytuacji rozważenia wymagała kwestia, wydania wyroku zaocznego – zgodnie z dyspozycją art. 339 §1 kc. Zgodnie z §2 powołanego przepisu takiej sytuacji przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Zdaniem sądu, w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, przedstawiona

w cytowanym powyżej przepisie wątpliwość istniała. W istocie bowiem nie sposób było określić jakiego rodzaju zobowiązania i za jaki okres dochodzi powódka.

W tej sytuacji podjęta została decyzja o przeprowadzeniu postępowania dowodowego - zgodnego z żądaniem powoda – i w jego wyniku ustalono następujący stan faktyczny:

Powódka zawiadomiła pozwanego o nabyciu wierzytelności wobec niego pismem z 03.07.2012r.

Dowód:

zawiadomienie k. 23

Powódka otrzymała od (...)częściowy wykaz wierzytelności obejmujący szereg należności wobec R. S., których wymagalność określona została na różne okresy – od 10.02.05 do 10.03.06 przy stwierdzeniu, że obejmujące te należności faktury były wystawione w 2003r.

Dowód

częściowy wykaz k. 23v

XXX

W świetle powyższych ustaleń, wynikających w całości dołączonych do akt dokumentów należy stwierdzić, że powódka – którą zgodnie z art. 6 kc obciążał ciężar dowodu – wykazała jedynie, że zawiadomiła pozwanego o nabyciu wierzytelności od podmiotu trzeciego, a z oświadczenia tego podmiotu wynikało, że dłużnikiem jest pozwany. Natomiast nie został nawet uprawdopodobniony fakt, że to zobowiązanie pozwanego istnieje. Nie ma też informacji jakiego rodzaju należności wierzytelność miała by dotyczyć, a co za tym idzie nie tylko nie można „zidentyfikować” zobowiązania, ale nawet potwierdzić, że to pozwany był stroną umowy i nie zapłacił określonych w tej umowie należności.

Nie od rzeczy będzie też wskazać, że aczkolwiek powódka powołała się na zawarcie umowy nabycia wierzytelności od P., to dowodu tego nie przedstawiła

– a co za tym idzie budzi wątpliwość nawet kwestia nabycia wierzytelności.

To powoduje, że należało uznać, iż powódka nie wykazała w sposób procesowo właściwy istnienia zadłużenia pozwanego, a tym samym powództwo podlegało oddaleniu.

Ubocznie można zaś wskazać, że powołane w „wykazie wierzytelność” faktury dotyczą roku 2003. Jeśli przyjąć, że dotyczyło to należności okresowych za usługę (...) to roszczenia te są przedawnione. Oczywiście tę okoliczność sąd bada na zarzut pozwanego, który nie został zgłoszony, ale ta okoliczność sama w sobie wskazuje, że powódka dochodzi roszczeń przeterminowanych z założeniem, że znaczna część pozwanych nie reaguje na przesyłane im nakazy co prowadzi do ich uprawomocnienia. Nie jest to działanie zabronione, ale też w tych okolicznościach szczególnej ostrożności wymaga ocena dowodów istnienia zobowiązania. Te dowody na uwzględnienie powództwa zaś nie pozwalają.

W tym kontekście należy też wskazać, że skoro roszczenia okresowe przedawniają się w terminie 3 lat, co wynika z art. 118kc to nawet jeśli przyjąć, że wymagalność tych roszczeń kształtuje się w datach wynikających z wykazu przedstawionego przez powódkę, to są one przedawnione od 2009r. a zatem od ponad czterech lat. Bierność podmiotów prowadzących działalność gospodarczą (tak pierwotnego wierzyciela – P. – jak i obcego) nie może być „premiowana” biernością pozwanych przez wprowadzenie do obrotu tytułów egzekucyjnych co do należności w sposób oczywisty przedawnionych (pomijając nawet ich nie wykazanie – co było powodem oddalenia powództwa w niniejszej sprawie) gdyż uznać to należy za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego (art.5kc). Jedną z takich zasad jest „rzetelność

kupiecka”, a zatem domniemanie, że podmiot profesjonalny w sposób terminowy dochodzi swoich roszczeń, a nie doprowadza do ich multiplikowania z tytułu należności ubocznych, co uznać należy za (w jej sytuacji) niedopuszczalne.

Brak orzeczenia o kosztach wynika z faktu, że pozwany – wygrywający sprawę – żadnych kosztów nie poniósł.

Z/

1. odpis dor. pełn. powoda

15.01.2014r.